

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja
Prezydent
Rzeczypospolitej Polskiej

Druk nr 880

Warszawa, 16 sierpnia 2006 r.

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy - Kodeks cywilny.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do reprezentowania mojego stanowiska w toku prac nad projektem ustawy upoważniam Pana Roberta Drabę Zastępcę Szefa Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

(-) Lech Kaczyński

U S T A W A

z dnia 2006 r.

o zmianie ustawy – Kodeks cywilny

Art. 1. W ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.¹) art. 442 otrzymuje brzmienie:

„Art. 442. § 1. Roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym ulega przedawnieniu z upływem lat trzech od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia. Jednakże w każdym wypadku roszczenie przedawnia się z upływem lat dziesięciu od dnia, w którym nastąpiło zdarzenie wyrządzające szkodę, a jeżeli szkoda wynikła z uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia – z upływem lat dwudziestu od tego dnia.

§ 2. Jeżeli szkoda wynikła ze zbrodni lub występku, roszczenie o naprawienie szkody ulega przedawnieniu z upływem lat dwudziestu od dnia popełnienia przestępstwa, bez względu na to, kiedy poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia.

§ 3. Przedawnienie roszczeń osoby małoletniej o naprawienie szkody poniesionej wskutek uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia nie

---

¹ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22, poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 115, poz. 741, Nr 117, poz. 751 i Nr 157, poz. 1040, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 758, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 74, poz. 855 i 857, Nr 88, poz. 983 i Nr 114, poz. 1191, z 2001 r. Nr 11, poz. 91, Nr 71, poz. 733, Nr 130, poz. 1450 i Nr 145, poz. 1638, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 141, poz. 1176, z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 64, poz. 592 i Nr 124, poz. 1151, z 2004 r. Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1692, Nr 172, poz. 1804 i Nr 281, poz. 2783 oraz z 2005 r. Nr 48, poz. 462, Nr 157, poz. 1316 i Nr 172, poz. 1438.

może skończyć się wcześniej niż z upływem lat dwóch od uzyskania przez nią pełnoletności.”

Art. 2. Do roszczeń, o których mowa w art. 1, powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, a według przepisów dotychczasowych w tym dniu jeszcze nieprzedawnionych, stosuje się przepisy art. 442 Kodeksu cywilnego w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Przepisy Konstytucji przyznając Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej prawo odmowy podpisania ustawy i przekazania jej Sejmowi do ponownego rozpatrzenia nie umożliwiają zakwestionowania części ustawy, tak by w przypadku aprobaty przez Sejm prezydenckiego sprzeciwu, zakończenie procesu legislacyjnego dotyczyło wyłącznie wadliwych przepisów, a nie tej części aktu, która nie wiążąc się treściowo z przepisami wadliwymi nie wzbudza zastrzeżeń pod względem merytorycznym i legislacyjnym. Takie rozwiązanie w świetle obecnie obowiązujących norm konstytucyjnych nie jest możliwe.

Odmowa podpisania ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw spowodowana została troską o dobro wspólne. Brakiem zgody na to, by właściciel niezwiązany żadnymi ograniczeniami mógł pozbywać się nieruchomości zdewastowanej, trwale zanieczyszczonej lub w inny sposób stwarzającej ryzyko dla ludzi i środowiska, i w związku z tym wymagającej poniesienia znacznych nakładów finansowych. Kwestionowana regulacja zawarta została we wprowadzanym do ustawy – Kodeks cywilny przepisie art. 179¹.

Ustawa z dnia 13 lipca 2006 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw nowelizuje również przepis art. 442 Kodeksu cywilnego. Nowelizacja tego przepisu, zainspirowana wystąpieniem Rzecznika Praw Obywatelskich do Ministra Sprawiedliwości, jest ze wszech miar zasadna i jak najszybciej powinna stać się obowiązującym prawem. Nowa regulacja przedłużając do 20 lat termin przedawnienia roszczeń chroni interesy osób poszkodowanych w sytuacjach, gdy szkoda ujawnia się po długim okresie od zdarzenia wyrządzającego szkodę. Należy podzielić pogląd, iż utrzymanie dotychczasowego brzmienia art. 442 § 2 Kodeksu cywilnego prowadziło do niczym nieusprawiedliwionego zwolnienia sprawców z odpowiedzialności

cywilnej, w tym – czemu należy zapobiec – sprawców najpoważniejszych przestępstw przeciwko życiu i zdrowiu. Wielokrotnie bowiem przestępstwa ujawniają się dopiero po długim bardzo okresie, co uwzględniają przepisy prawa karnego, ustanawiając terminy przedawnienia przestępstw.

Bez względu na okres przedawnienia przepis art. 442 § 3 Kodeksu cywilnego, w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 13 lipca 2006 r., umożliwia osobie, która osiągnęła pełnoletność na dochodzenie roszczeń z tytułu wyrządzonych jej szkód przez dwa lata od osiągnięcia pełnoletności.

Zasadność i potrzeba wprowadzenia do porządku prawnego regulacji zawartej w art. 442 Kodeksu cywilnego jest oczywista i dlatego powstała konieczność wykorzystania prawa inicjatywy ustawodawczej, tak by w przypadku aprobaty przez Wysoką Izbę motywów odmowy podpisania ustawy z dnia 13 lipca 2006 r., regulacja chroniąca interesy osób poszkodowanych mogła jak najszybciej stać się obowiązującym prawem.

Przedkładany projekt ustawy (będąc przedmiotowym wyłącznie w przypadku niemożności ponownego uchwalenia przez Sejm ustawy z dnia 13 lipca 2006 r.) stanowi powtórzenie zasadnej regulacji przyjętej przez Sejm i Senat. Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Wejście w życie ustawy w zaproponowanym brzmieniu nie spowoduje skutków dla budżetu państwa.